

تعب داشت که تنها
 نباید به یک روش و
 شیوه سخن گفت
 بلکه هر کس آزاد است
 احساس خود را در هر
 قالب که مقتضای سلیقه
 اوست بیان کند اما نباید
 سخن بصورت لغز و
 چستان درآید که هیچ
 مطلبی به شنونده القا
 نکند

آخرین دست نوشته استاد مرحوم محمود شاهرخی

از جمله ارجمندانی که چند سوال در مورد انجمن های ادبی برایشان ارسال کرده بودیم استاد محمود شاهرخی بودند که علیرغم وخامت حال، ما را بی جواب نگذاشتند و مرقومه زیر را در پاسخ لطف فرمودند و حتی تلفنی هم با همان اخلاق کریمانه از اختصار آن عنبر خواهی گوید شاید این سطور، آخرین دست نوشته استاد باشد که برای فرج در نشریه ای قلمی کرده اند
 روحشان قرین مغفرت باد

با سلام و ادای احترام، مرقومه ارسالی واصل شد اینجانب به علت بیماری توان نگارش ندارم چون دستم لرزان است. باری در مورد ۳ سوال، پاسخ آن مستلزم وقت و فرصت است اما در این مقام به اختصار مطلبی چند عرضه می دارم.

درباره نقش انجمن ها، بدون تردید انجمنهای ادبی اگر در هر مقوله ای استادان و متخصصان، عهده دار تعلیم و راهنمایی مبتدیان و دوستداران ادب و هنر باشند، این امر سبب ترقی و تعالی و ادب و فرهنگ خواهد بود و اگر صرفاً گرد آمدن جمعی باشد وقت گذرانی است و نتیجه ای عاید نخواهد شد.

اما با پیشرفت جریان اطلاعات و ارتباطات طبعاً آن کسی که عهده دار تعلیم و تربیت است باید گذشته از امور ادبی حتی نسبت به پیشرفت علوم روز آگاهی داشته باشد و تنها به ضوابط و معیارهای گذشته بسنده نکند و با بهره گیری از دانشهای روز و ارتباط با آن ولو مختصر سبب گسترش و وسعت اندیشه نوآموزان شود. اما در مورد نقل خاطرات انجمن ها و شرکت در آن متأسفانه چون من مقیم شهرستان بوده ام و در آنجا انجمن ادبی تشکیل نمی شد توفیق حضور در انجمن ها به اینجانب دست نداد، و چون به تهران آمدم در یکی از آنها حضور یافتم متأسفانه ملاحظه کردم که ذات نایافته از هستی بخش

کی تواند که شود هستی بخش البته همه چنین نیستند و اخلاق و ادب حکم می کند که تصریح به نام نکنم و استادان معاصر جملگی بدان آگاهند.

یادآوری این نکته ضروری است که استادان پیشین نسبت به روش و شیوه آن دوران تخصص و اشراف داشتند و امروز نیازی نیست که تنها به روش گذشته عمل کرد نکته دیگر اینکه نباید تعصب داشت که تنها باید به یک روش و شیوه سخن گفت بلکه هر کس آزاد است احساس خود را در هر قالب که مقتضای سلیقه اوست بیان کند اما نباید سخن بصورت لغز و چستان درآید که هیچ مطلبی به شنونده القا نکند.

با بوزش از نارسایی کلام و با تقدیم احترام
 محمود شاهرخی

